Z B I Ó R

UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY

ROK III Warszawa, dnia 15 maja 1939 r. Nr 31

T R E Ś Ć:

84.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 maja 1939 r.

o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. Poznania i okolicy układowi zbiorowemu pracy z dnia 20 marca 1939 r.

Ministerstwo Opieki Społecznej obwieszcza, że Związek Pracowników Budowlanych i Pokrewnych Zawodów Z. Z. P.

w Rzeczypospolitej Polskiej, Kierownictwo Oddziału w Poznaniu, zgłosił do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) wniosek o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze m. Poznania i okolicy układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Poznaniu w dniu 20 marca 1939 r.:

a) po stronie pracodawców przez: 1) Grupę przemysłu budowlanego Okręgowego Związku Pracodawców, stowarzyszenia zarejestrowanego w Poznaniu, 2) Związek Pracodawców w Przemyśle Budowlanym na Wielkopolskę, t. z. w Poznaniu, 3) Cech Mistrzów Murarskich i Ciesielskich „Strzecha Poznańska" w Poznaniu, 4) Cech Mistrzów Murarskich i Ciesielskich w Poznaniu,

b) po stronie pracowniczej przez: 1) Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Sekretariat Okręgowy w Poznaniu, 2) Związek Pracowników Budowlanych i Pokrewnych Zawodów Z. Z. P., Kierownictwo Oddziału w Poznaniu, 3) Związek Czeladzi i Podmistrzów Murarskich w Poznaniu, 4) Związek Cech. Czeladzi Ciesielskiej na Wlkp. w Poznaniu.

Tekst układu zbiorowego pracy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania powyższemu układowi mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem Inspektora Pracy X Okręgu (Poznań, ul. Dąbrowskiego Nr 35/37) w ciągu dni 14.

Termin 14-dniowy biegnie od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

(—) *M. Klott*

Główny Inspektor Pracy
i Dyrektor Departamentu

1 zał.

Zał. do obw. M. O. S. z dn. 2.V. 1939 r.

UKŁAD ZBIOROWY PRACY.

Pomiędzy: a) grupą przemysłu budowlanego Okręgowego Związku Pracodawców, stowarzyszenia zarejestrowanego w Poznaniu,

b) Związkiem Pracodawców w Przemyśle Budowlanym na Wielkopolskę, t. z. w Poznaniu,

c) Cechem Mistrzów Murarskich i Ciesielskich „Strzecha Poznańska" w Poznaniu,

d) Cechem Mistrzów Murarskich i Ciesielskich w Poznaniu — z jednej strony,

a związkami zawodowymi pracowników,

a) Centralnym Związkiem Robotników Przemysłu Budowlanego, Drzewnego, Ceramicznego, i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Sekretariat Okręgowy w Poznaniu,

b) Związkiem Pracowników Budowlanych i Pokrewnych Zawodów Z. Z. P., Kierownictwo Oddziału w Poznaniu,

c) Związkiem Czeladzi i Podmistrzów Murarskich w Poznaniu,

d) Związkiem Cechowym Czeladzi Ciesielskiej na Wlkp. w Poznaniu — z drugiej strony,

zawarto następujący układ zbiorowy pracy, normujący warunki pracy i płacy w przemyśle budowlanym na obszarze m. Poznania i okolicy:

§ 1.

Obszar mocy obowiązującej układu.

Układ niniejszy obejmuje przedsiębiorstwa budowlane oraz wszystkich wykonujących roboty budowlane w Poznaniu i w miejscowościach: Malta, Starołęka, Luboń, Żabikowo, Kobylepole, Chartowo, Żegrze, Ławica, Strzeszyn, Junikowo, Minikowo i Antoninek.

§ 2.

Płace godzinne i kategorie pracowników.

Od dnia 1 kwietnia 1939 r. obowiązują następujące stawki płac godzinnych:

1.	Podmistrz 25%—45% ponad stawkę rzemieśln.	
2.	Posterunkowy	1.10 zł
3.	Murarz i cieśla	1.04 „
4.	Cieśla zatrudniony przy zwykłym prostym deskowaniu prac żelbetowych	0.90 „
5.	Robotnik wykwalifikowany przy pracach żelbetowych	0.80 „
6.	Robotnik zwyczajny przy noszeniu wapna i cegły	0.80 „
7.	Robotnik zwyczajny przy pracach naziemnych i podziemnych	0.64 „
8.	Robotnik zwyczajny od 18—21 lat . . .	0.53 „
9.	Robotnik do 18 lat	0.32 „

Wynagrodzenie należy się pracownikowi za godziny rzeczywiście przepracowane z zastrzeżeniem postanowień § 7.

§ 3.

Płace ustalone dla murarzy i cieśli stosuje się również do płac murarskich i ciesielskich przy robotach ziemnych i żelbetowych.

§ 4.

Płace akordowe.

Strony zawierające niniejszy układ zbiorowy pracy nie wykluczają pracy akordowej, z wyłączeniem ścian kapitalnych wykonywanych z cegieł. Tam, gdzie prace akordowe są wykonywane, zawiera się taryfę akordową. Przy akordzie gwarantuje się płacę godzinną z dodatkiem 10%.

§ 5.

Robotnicy inwalidzi.

Płace robotników, których wydajność pracy, wskutek inwalidztwa (z zastrzeżeniem postanowień ustawy z dnia

17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim, (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 5, poz. 31) i wydanych na jej podstawie rozporządzeń) lub podeszłego wieku (ponad 65 lat), nie dosięga przeciętnego poziomu, mogą być niższe, niż przewidziane niniejszym układem. W tych przypadkach ustalenie płacy winno nastąpić w pierwszym tygodniu pracy.

§ 6.

Wypłaty zarobków.

Wypłata zarobków odbywa się co tydzień bezpośrednio po ukończeniu pracy, we środę, w miejscu wykonania pracy, przy czym okres obrachunkowy obejmuje czas od poniedziałku do soboty włącznie.

Jeżeli rozwiązanie umowy o pracę następuje z woli pracodawcy, pracownik otrzymuje wypłatę przy zwolnieniu.

§ 7.

Przerwy w pracy.

Jeżeli przerwa w pracy powstaje nie z przyczyny leżącej po stronie pracodawcy, np. gdy jest spowodowana warunkami atmosferycznymi, pracownik nie ma prawa za czas przerwy żądać zapłaty.

Jeżeli brak materiału lub przeszkoda w ruchu powstały przed rozpoczęciem pracy, a pracownik do pracy już się stawił, należy się pracownikowi wynagrodzenie w wysokości dwugodzinnego zarobku.

Pracodawca jest obowiązany dać możność odrobienia straconego czasu pracy omówionego w poprzednich ustępach.

§ 8.

Czas pracy.

Uwzględniając warunki atmosferyczne pór roku, ustanawia się następujący porządek czasu i przerw pracy:

Okres	Rozp. i koniec pracy	Przerwy: Śniadanie	Przerwy: Obiad
od 1.III. do 15.XI	od godz. 7 do 16.30	od 9.30 do 10	od 12 do 13
od 16.XI. do 28.II	od godz. 7.30 do 16		od 12 do 12.30

W soboty czas pracy trwa:

od 1.III. do 15.XI	od godz. 7 do 13
od 16.XI. do 28.II	od godz. 7.30 do 13.30

§ 9.

Przepisy porządkowe.

a) Przyjmowanie i zwalnianie pracowników odbywa się w sposób przewidziany w odpowiednich ustawach i rozporządzeniach.

b) Do pracy przyjmuje się robotników miejscowych, zapośredniczonych przez Wydział Pośrednictwa Pracy przy Wojewódzkim Biurze Funduszu Pracy.

c) Wszyscy pracownicy budowlani są zobowiązani polecone im prace wykonywać sumiennie i według przyjętych zwyczajów.

§ 10.

Wykonywanie po czasie pracy ustalonym w układzie prac budowlanych dla osób trzecich jest pracownikom wzbronione.

Niestosowanie się do tego przepisu może być powodem do zwolnienia z pracy bez wypowiedzenia.

§ 11.

Przynależność pracownika do organizacji zawodowej nie może być powodem do robienia mu trudności przy przyjęciu do pracy ani powodem do zwolnienia z pracy.

§ 12.

W godzinach pracy wzbronione jest spełnianie wszelkich czynności nie wchodzących w zakres wykonywanej pracy. Na każdej większej budowli wyznacza się robotnika, który na pół godziny przed przerwą obiadową załatwia zakup żywności.

§ 13.

Przy zwolnieniu z pracy wolno murarzom w czasie $^1/_4$ godziny a cieślom w czasie $^1/_2$ godziny przed ukończeniem pracy oczyścić i wyostrzyć swoje narzędzia.

§ 14.

Strony niniejszego układu mogą zawierać osobne układy zbiorowe, bądź z innymi organizacjami lub instytucjami, bądź z poszczególnymi pracodawcami i pracownikami, jedynie na warunkach zgodnych z niniejszym układem.

§ 15.

Strony zobowiązują się roztoczyć swą pieczę nad przestrzeganiem przez swych członków zasad i płac taryfowych, ustanowionych niniejszym układem i nie popierać żadnych sprzecznych z nimi poczynań.

§ 16.

Warunki indywidualnej umowy o pracę mniej korzystne dla robotnika niż to przewiduje układ niniejszy, są nieważne i ulegają zastąpieniu z mocy prawa przez odpowiednie postanowienia układu; natomiast korzystniejsze warunki pozostają w mocy.

§ 17.

Okres trwania układu zbiorowego pracy.

Niniejszy układ zbiorowy pracy obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1939 r. do dnia 31 marca 1940 r. O ile na trzy miesiące przed jego upływem, tj. najpóźniej w dniu 31 grudnia 1939 r. nie nastąpi pisemne zapowiedzenie wygaśnięcia, układ przedłuża się na rok następny i tak dalej z roku na rok z zachowaniem powyższego okresu zapowiedzenia wygaśnięcia układu.

Poznań, dnia 20 marca 1939 r.

Cech Mistrzów Murarskich i Ciesielskich w Poznaniu „Strzecha Poznańska":

(—) *S. Trawczyński*
(—) *Ludwik Michalski*

Związek Pracowników Budowlanych i Pokrewnych Zawodów Z. Z. P. w Rzeczypospolitej Polskiej, Kierownictwo Oddziału w Poznaniu:

(—) *Mikołaj Nader*
(—) *Idzi Zaremba*

Okręgowy Związek Pracodawców, stowarzyszenie zarejestrowane w Poznaniu:

(—) *St. Stempniewicz*
prezes

(—) *Garstecki* (—) *Zygalski*
przewodniczący dyrektor
grupy budowlanej

Związek Pracodawców w Przemyśle Budowlanym na Wielkopolskę, t. z. w Poznaniu:

(—) *Władysław Lubaniak*
(—) *St. Eisbrenne*

Cech Mistrzów Murarskich i Ciesielskich w Poznaniu:

(—) *W. Kaczmarek*

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego Drzewnego, Ceramicznego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Sekretariat Okręgowy w Poznaniu:

(—) *Fr. Koralewski*

Związek Czeladzi i Podmistrzów Murarskich na Wielkopolskę z siedzibą w Poznaniu:

(—) *Władysław Szymański*
(—) *Antoni Kaminiak*

Związek Cechowy Czeladzi Ciesielskiej na Wielkopolskę z siedzibą w Poznaniu:

(—) *W. Koperski*

Rejestruję. Dnia 27 marca 1939 r.
Nr rej. 105.

Inspektor Pracy X Okręgu w Poznaniu:
(—) *dr Mroczkowski*

85.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy dozorców domowych m. Lublina na czas od dnia 1 kwietnia 1939 r. do dnia 31 marca 1940 r.

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza, powołana pismem Inspektora Pracy V Okręgu w Lublinie z dnia 2 marca 1939 r. Nr 14/0-9, na podstawie ustawy z dnia 16 maja 1922 r. w przedmiocie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 324) oraz art. 113 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypo-

spolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) w składzie:

Przewodniczący: *dr Stanisław Koźmian Rejcher,* Inspektor Pracy 26 Obwodu w Lublinie,

Członkowie: *Ludwik Harasiewicz,* Sędzia Sądu Okręgowego, jako przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości,
Wiesław Stalony-Dobrzański, Radca w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, jako przedstawiciel działu administracji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,

na posiedzeniu odbytym w dniu 22 marca 1939 r. w sprawie ustalenia warunków pracy i płacy dozorców domowych m. Lublina, po wysłuchaniu opinii przedstawicieli pracodawców i dozorców domowych oraz biorąc pod uwagę ogólne położenie stron

o r z e k ł a:

Warunki pracy i płacy dozorców domowych m. Lublina na okres od dnia 1 kwietnia 1939 r. do dnia 31 marca 1940 r. ustala się jak następuje:

§ 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy i wiąże z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości m. Lublina, z drugiej strony wszystkich dozorców domowych m. Lublina.

Za dozorcę domu w rozumieniu niniejszego orzeczenia uważa się osobę bez względu na płeć (z wyjątkiem chłopców i dziewcząt do lat 21), którą właściciel domu, jego pełnomocnik lub zarządca domu przyjął do pracy w charakterze dozorcy domu i powierzył jej nadzór nad domem.

Dozorcą domu może być tylko ta osoba, która co najmniej dwa lata zamieszkuje w Lublinie i jest zapisana w biurze meldunkowym Zarządu Miejskiego m. Lublina, albo skierowana została do pracy przez Biuro Pośrednictwa Funduszu Pracy.

Wszelkie prace dozorcy domu związane z jego stanowiskiem wykonuje sam dozorca, lub zdolni do tej pracy członkowie jego rodziny.

§ 2.

Umowę o pracę zawiera pracodawca z pracownikiem na piśmie lub ustnie.

Niedopuszczalne jest obejmowanie posad i zawieranie umowy o pracę za t. zw. „odstępne".

§ 3.

Orzeczenie niniejsze stanowi podstawę do zawierania indywidualnych umów o pracę.

Indywidualne umowy o pracę, zawierające warunki mniej korzystne dla pracownika, niż ustalone w niniejszym orzeczeniu z mocy prawa ulegają zastąpieniu przez niniejsze orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Indywidualne umowy o pracę, zawierające warunki korzystniejsze dla pracownika, niż ustalone w niniejszym orzeczeniu są ważne i pozostają bez zmiany na okres obowiązywania niniejszego orzeczenia.

§ 4.

Dozorca domu jest obowiązany:

a) dbać o powierzony jego opiece dom,

b) o wszelkich wiadomych mu uszkodzeniach, mogących przyczynić szkodę na zdrowiu, życiu lub majątku właścicielowi domu, osobom w domu zamieszkałym, lub innym — winien bezzwłocznie donieść swemu pracodawcy, osobom zainteresowanym i właściwym władzom bezpieczeństwa publicznego,

c) wykonywać sumiennie i troskliwie wszelkie zarządzenia i zlecenia wydane przez właściciela domu w zakresie obowiązków, jako dozorcy domu,

d) dbać o czystość domu, a mianowicie: bram wjazdowych, wyjazdowych i przejazdowych; klatek schodowych, które należy codziennie odkurzać i zamiatać, a co najmniej raz na tydzień zmywać; sieni, które należy codziennie odkurzać i zamiatać, a co najmniej raz na tydzień zmywać; strychów, piwnic, ustępów, podwórzy, rynsztoków w podwórzu i na ulicy, chodników w podwórzu i przed domem,

e) przestrzegać skrupulatnie zleceń władz sanitarnych co do utrzymywania czystości i porządku, przeprowadzania dezynfekcji we wszystkich miejscach zleconych i wskazanych przez właściwe władze sanitarne,

f) czuwać nad należytym i dostatecznym oświetleniem tych części domu, które winny być oświetlone — otrzymując środki oświetlenia od pracodawcy bezpłatnie,

g) dbać o całość urządzeń wodociągowych, elektrycznych i innych publicznych znajdujących się w domu, o każdej niedokładności zawiadomić bez zwłoki swego pracodawcę — a w razie konieczności także władze administracji państwowej i komunalnej,

h) przestrzegać przepisów sanitarno-porządkowych, obowiązujących na terenie m. Lublina, dotyczących domów,

i) otwierać bramy, gdy takowe są zamknięte.

§ 5.

Wywóz śmieci i czyszczenie dołów kloacznych może być powierzone pracownikowi do wykonania, lecz za czynności te otrzymuje on osobne wynagrodzenie, którego wysokość strony winny z góry ustalić w drodze dobrowolnej umowy.

§ 6.

Pracownik i jego członkowie rodziny nie są obowiązani: a) do wykonywania osobistych posług u pracodawcy i b) do wykonywania robót na rzecz pracodawcy.

Za wykonywanie osobistych posług lub robót na rzecz pracodawcy otrzymuje pracownik lub członkowie jego rodziny osobne wynagrodzenie, którego wysokość strony winny z góry ustalić w drodze dobrowolnej umowy.

§ 7.

Pracownik otrzymuje bezpłatnie mieszkanie, z prawem używalności strychu do suszenia bielizny, piwnicę lub komórkę na węgiel i inne domowe potrzeby.

Mieszkanie oddane do użytku pracownikowi winno być suche, widne, zaopatrzone podwójnymi oknami na okres zimowy, dostatecznie obszerne, położone możliwie najbliżej bramy. Podłogi winny być drewniane, gładkie i szczelne.

Pracodawca obowiązany jest nowowstępującemu pracownikowi oddać do dyspozycji mieszkanie służbowe zupełnie wyremontowane, wybielone lub wymalowane. Przynajmniej raz

na rok, zależnie od stanu mieszkania, należy mieszkanie służbowe pracownika, jeżeli okaże się konieczność, wybielić lub wymalować. Wszelkie reperacje w mieszkaniu służbowym ponosi pracodawca. Dostęp do mieszkania służbowego winien być widny i w razie braku światła naturalnego należy oświetlić dostęp do mieszkania światłem sztucznym, na koszt pracodawcy. Pracownik winien dbać o czystość swego mieszkania i w razie zaniedbania utrzymania takowego w porządku należytym — sam ponosi koszty remontu.

Jeżeli pracownikowi dano do użytku mieszkanie nie odpowiadające warunkom higienicznym i wymogom określonym w niniejszym paragrafie, to pracodawca obowiązany jest wypłacać miesięcznie pracownikowi ryczałt na wynajęcie mieszkania w poniżej ustalonej wysokości: w dzielnicy I-ej — 15 zł, w dzielnicy II-ej — 12 zł, w dzielnicy III-ej — 10 zł. O tym, czy pracownik posiada odpowiednie mieszkanie, czy też należy mu się miesięcznie ryczałt na mieszkanie i w jakiej wysokości — orzeka na żądanie właściwego sądu Komisja. Komisję powołuje inspektor pracy w składzie 3 osób: przewodniczącego, Inspektora Pracy 26 Obwodu lub jego urzędowego zastępcy i dwu członków: po jednym z przedstawicieli pracodawców i pracowników, upoważnionych do zastępowania ich interesów przez odpowiednie prawomocnie działające stowarzyszenia lub związki. W razie uchylenia się jednej ze stron od wzięcia udziału w Komisji, Inspektor Pracy zwraca się do władzy administracji ogólnej albo Zarządu Miejskiego m. Lublina o wyznaczenie członka Komisji na miejsce uchylającego się. Decyzje Komisji zapadają na zasadzie oględzin. Komisja sporządza protokół oględzin i wydaje orzeczenie. Protokół oględzin podpisują wszyscy członkowie Komisji. Orzeczenie podpisuje przewodniczący.

Jeżeli w całym domu jest instalacja elektryczna — dozorca korzysta bezpłatnie z 15-to świecowej lampy na każdą zajmowaną, jako mieszkanie, ubikację. W razie braku instalacji elektrycznej otrzymuje bezpłatnie naftę: w miesiącach letnich (od 1.IV. do 1.X.) po 4 litry miesięcznie, w miesiącach zimowych (od 1.X. do 1.IV.) po 5 litrów miesięcznie.

Pracownikowi nie wolno przyjmować, bez zgody pracodawcy, na mieszkanie sublokatorów lub na noclegi osób postronnych. Pracodawca nie może zmuszać pracownika do przyjmowania sublokatorów.

§ 8.

Pracownik otrzymuje prócz świadczeń wymienionych w §§ 4, 5, 6 i 7 — również miesięczne wynagrodzenie w gotówce, płatne z dołu z końcem każdego miesiąca kalendarzowego, według poniższego podziału domów na kategorie i dzielnice:

Domy:	Dzielnice:			
	I	II	III zabrukowane	III niezabrukowane
I kateg.	100 zł	90 zł	80 zł	70 zł
II kateg.	85 zł	80 zł	65 zł	55 zł
III kateg.	65 zł	55 zł	50 zł	40 zł
IV kateg.	35 zł	30 zł	25 zł	15 zł

Dozorca otrzymujący wynagrodzenie wg. IV-ej kategorii może zajmować się pracą najemną u innego pracodawcy za jego zgodą, o ile pozostawi na posesji członka rodziny jako zastępcę.

Place niezabudowane są zaszeregowane do ostatniej kategorii tej dzielnicy, w której są położone.

Nieruchomości na terenie m. Lublina dzielą się na cztery kategorie.

Do kategorii I-ej zalicza się:

a) domy, w których mieszczą się instytucje przemysłowe I, II i III-ej kategorii i handlowe I i II-ej kategorii, garaże, stajnie i magazyny,

b) domy, w których mieszczą się banki, hotele, kina, teatry,

c) domy 3-piętrowe narożne z 3-ma oficynami, 4-o piętrowe i większe,

d) nieruchomości o 2 lub więcej domach i mające 2 lub więcej podwórza, odpowiednią ilość bram wjazdowych, oraz znajdujące się w jednym bloku.

Do II-ej kategorii zalicza się:

a) domy 3-piętrowe,

b) domy 1 i 2-piętrowe o 3 oficynach i 1 i 2-piętrowe narożne.

Do III-ej kategorii zalicza się:

a) Domy 1 i 2-piętrowe,

b) domy parterowe o 2 oficynach.

Do IV-ej kategorii zalicza się:

a) nieruchomości przeznaczone wyłącznie na składy materiałów opałowych itp.,

b) pozostałe domy niewymienione w powyższych kategoriach.

Nieruchomości na terenie m. Lublina dzielą się prócz kategorii także na dzielnice. Dzielnic jest 3 (trzy).

Do pierwszej dzielnicy należą ulice:

Aleje Racławickie, Bernardyńska, Cicha, Ewangelicka, Górna, Hipoteczna, Kapucyńska, Kołłątaja, Kościuszki, Kowalska, Krakowskie Przedmieście, Królewska, Krótka, Lubartowska, 1-go Maja, Narutowicza do ulicy Szopena, Nowa, Niecała, Plac Łokietka, Pierackiego, Radziwiłłowska, Sądowa, Spokojna, Staszica, Ś-to Duska, Szopena, Peowiaków, Zamojska, Wieniawska, Curie-Skłodowskiej, Weteranów, Bartosza Głowackiego, Lisa-Kuli i Beliniaków.

Do drugiej dzielnicy należą ulice:

pozostałe, za wyłączeniem ulic położonych na przedmieściach, a zaliczonych do III-ej dzielnicy.

Do trzeciej dzielnicy należą ulice:

Czwartek, Kalinowszczyzna, Ponikwoda, Sierakowszczyzna, Bazylianówka, Lemszczyzna, Czechówka, Część byłych Rur Brygidkowskich — położona przy szosie Wieniawskiej by-

łej kolonii Rury, S-go Ducha, Rury Jezuickie, część byłych Rur Brygidkowskich, położona przy ulicy Gminnej, Srodokowa, Przy Krzyżu, przedłużenie ulicy Dolnej Panny Marii od ulicy Górnej, Rury pod Cukrownią, przedmieście Dziesiąta, koniec Bychawskiej od ulicy Pięknej i wszystkie przecznice Bychawskiej, parcele Dziesiąta, parcele Bronowice, Kośminek, przedmieście Bronowice, Tatary-Łąki z ulicą Kąpielową, Przemysłowa, Stolarska, Kołodziejska, Mała, Boczna, Gołębia, Przedmieście Tatary, Majdan Tatarski, Sienna, przedmieście Wieniawa, za wyjątkiem ulicy Króla Leszczyńskiego, Miła, Wesoła, Rusłaka strona lewa od Zamojskiego.

W razie sporu o zaszeregowanie nieruchomości do kategorii i dzielnicy rozstrzyga na życzenie sądu Komisja podobnie jak w § 7.

§ 9.

Pracodawca obowiązany jest pracownikowi, po rocznym nieprzerwanym trwaniu pracy, udzielić płatnego 8-mio dniowego urlopu, a po trzyletnim nieprzerwanym trwaniu pracy 15-to dniowego płatnego urlopu.

Okres urlopowy ustanawia się między 1 maja a 30 września.

Pracownik traci prawo do urlopu płatnego, jeżeli sam rozwiązał umowę o pracę, lub jeżeli rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z powodów, które pracodawcy dały prawo do rozwiązania umowy o pracy bez uprzedniego wymówienia.

Pracownik traci prawo do otrzymania wynagrodzenia za czas urlopu, jeżeli w czasie urlopu będzie zarobkowo pracował w jakimkolwiek zakładzie przemysłowym lub u jakiejś osoby.

§ 10.

Pracownik zachowuje prawo do całkowitego wynagrodzenia, określonego w niniejszym orzeczeniu, chociażby w wykonywaniu pracy doznał bez swojej winy przeszkody skutkiem choroby, z powodu nieszczęśliwego wypadku przez okres 26 tygodni, a w przypadku powołania na ćwiczenia wojskowe przez czas trwania takowych. Zrzeczenie się z góry wynagrodzenia, z tytułu omawianego w niniejszym paragrafie, jest nieważne.

§ 11.

Pracodawca ma prawo odliczyć od przypadającego za czas przeszkody wynagrodzenia sumy, które pracownik otrzymał za ten czas z funduszów publicznych, z wyjątkiem sum otrzymanych w czasie ćwiczeń wojskowych.

§ 12.

Pracownik jest obowiązany na czas trwania przeszkody w wykonywaniu pracy (choroby, nieszczęśliwego wypadku, powołania na ćwiczenia wojskowe) dać na swoje miejsce zastępcę z własnej rodziny lub obcego, w porozumieniu i za zgodą pracodawcy.

§ 13.

Umowa o pracę między pracodawcą a pracownikiem zostaje zawarta na jeden rok.

Rok służbowy kończy się dnia 31 marca 1940 roku.

§ 14.

Pracodawca z jednej strony a pracownik z drugiej strony mogą rozwiązać umowę o pracę po uprzednim 3-miesięcznym wypowiedzeniu, które winno nastąpić dnia 31 grudnia, z terminem ustania stosunku służbowego dnia 31 marca. Pracodawca i pracownik mogą rozwiązać umowę o pracę przez wypowiedzenie i zawiadomienie na piśmie lub ustnie.

Jeżeli stosunek służbowy pracownika trwał nieprzerwanie lat 10 strony mogą rozwiązać umowę o pracę po uprzednim 6-miesięcznym wypowiedzeniu, które winno nastąpić dnia 31 grudnia, z terminem ustania stosunku służbowego dnia 30 czerwca.

§ 15.

Niewypowiedzenie pracy przez jedną ze stron w terminie przewidzianym w § 14 powoduje automatyczne przedłużenie umowy o pracę na rok następny.

§ 16.

Pracodawca ma prawo rozwiązać umowę o pracę z ważnych powodów przedwcześnie, jeżeli pracownik dopuścił się karygodnego zaniedbania swych obowiązków, karygodnego czynu lub ciężkiej obrazy pracodawcy.

§ 17.

Jeżeli pracodawca rozwiązał przedwcześnie umowę o pracę bez ważnego powodu (§ 16), albo gdy z własnej winy dał pracownikowi powód do przedwczesnego rozwiązania umowy o pracę, wówczas pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia za cały czas, aż do końca trwania stosunku służbowego określonego w § 13 niniejszego orzeczenia.

§ 18.

Ważny powód do rozwiązania umowy o pracę wygasa, jeżeli strona nie dokonała rozwiązania w ciągu dwóch tygodni od powzięcia wiadomości o istnieniu ważnego powodu.

§ 19.

W razie śmierci pracownika rodzina zmarłego korzysta przez 6 miesięcy bezpłatnie z zajmowanego mieszkania służbowego i pobiera całkowitą pensję i świadczenia, pod warunkiem jednak dotrzymania przez pozostałych zdolnych do pracy członków rodziny zmarłego pracownika umowy o pracę zawartej między zmarłym a pracodawcą.

§ 20.

Pracodawca jest obowiązany z chwilą zakończenia stosunku służbowego lub rozwiązania stosunku służbowego z jakiegokolwiek powodu całą należność za pracę, przypadającą pracownikowi, bez zwłoki wypłacić.

Pracodawca, który nie dopełni w całości obowiązku wynikającego z ust. 1 niniejszego paragrafu nie może usunąć pracownika z zajmowanego przezeń mieszkania służbowego, ani

też rościć sobie pretensji za czynsz od pracownika za zajmowane mieszkanie.

§ 21.

Po wypowiedzeniu umowy o pracę przez jedną ze stron pracownik powinien otrzymać na swoje żądanie stosowny wolny czas w godzinach pracy w celu szukania nowej posady, w ilości dni 6 za cały okres wypowiedzenia. Czas wolny na szukanie pracy ustala pracownik w porozumieniu z pracodawcą. Czas wolny na szukanie pracy jest płatny.

§ 22.

Pracodawca jest obowiązany na żądanie pracownika wydać mu piśmienne świadectwo o czasie i rodzaju pracy oraz zwrócić mu świadectwo i inne dokumenty jakie posiada w swym przechowaniu. W świadectwie nie wolno zamieszczać uwag, któreby mogły utrudnić pracownikowi otrzymanie innego zatrudnienia.

§ 23.

Pracownik z chwilą zawarcia umowy o pracę z pracodawcą otrzymuje bezpłatnie książeczkę obrachunkową, czyli książeczkę, w której na piśmie ustalone będą warunki pracy i płacy pracownika, przy czym pracodawca obowiązany jest wpisywać do książeczki każdorazowo dokonane wypłaty. Książeczka znajduje się w przechowaniu pracownika, który przy każdorazowej wypłacie winien ją przedłożyć pracodawcy dla wciągnięcia dokonanych wypłat.

§ 24.

W razie przejścia posiadłości na innego właściciela z tytułu dobrowolnej sprzedaży lub przymusowej z tytułu spadku lub innego powodu, nowonabywca mocą samego prawa wstępuje w stosunki wynikające z umowy o pracę.

§ 25.

Zrzeczenie się z góry wynagrodzenia za pracę jest nieważne.

§ 26.

Pracodawca może przy zawieraniu umowy o pracę żądać od pracownika złożenia kaucji jedynie na zabezpieczenie rzeczywistych szkód i strat, mogących wyniknąć z winy pracownika przy wykonywaniu pracy. Szkodę i stratę może pracodawca pokryć z kaucji tylko na podstawie porozumienia dobrowolnego, albo orzeczenia sądowego. Pobraną od pracownika kaucję pracodawca jest obowiązany zwrócić pracownikowi najdalej w ciągu 3-ch dni od chwili ustania stosunku pracy. Umowy, na mocy których pracownik celem uzyskania posady lub utrzymania nadal stosunku pracy pożycza lub daje na przechowanie lub do użytkowania jakiekolwiek wartości pracodawcy lub osobie działającej z nim w porozumieniu są nieważne i traktowane będą jako ukryta kaucja. Jako kaucje uważa się również odstępne, które pracownik daje przy zawarciu umowy o pracę lub przy objęciu pracy pracodawcy, jego zastęcy lub swemu poprzednikowi za wiedzą i zgodą pracodawcy. W tych wypadkach pracodawca jest odpowiedzialny solidarnie narówni z tym, który odstępne pobrał.

Złożoną przez pracownika kaucję obowiązany jest pracodawca umieścić odpowiednio do przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 maja 1927 r. o kaucjach składanych w związku z umową o pracę (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 409).

§ 27.

Powtarzające się w niniejszym orzeczeniu słowo „pracodawca" oznacza właściciela domu, jego pełnomocnika lub zarządcę domu. Słowo „pracownik" oznacza dozorcę domu.

§ 28.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1939 r. do dnia 31 marca 1940 r. i automatycznie przedłuża się na rok następny, jeżeli strony w tym orzeczeniu wymienione

nie wypowiedziałyby go na 3 miesiące przed terminem zakończenia niniejszego orzeczenia.

Działo się w Lublinie, dnia 22 marca 1939 r.

Przewodniczący Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej:
(—) *dr Stanisław Koźmian Rejcher*

Członkowie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej:

1) Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości:
(—) *L. Harasiewicz*
Sędzia Sądu Okręgowego w Lublinie

2) Przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:
(—) *W. Stalony - Dobrzański*
Radca Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ.

ZAMÓWIENIA I WPŁATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA UL. DŁUGA 38/40.

Drukarnia Państwowa Nr 106995. 11.V.1939. 800.

Prenumerata roczna 20 zł. **Cena niniejszego numeru 35 gr.**